

אלו הן הגולין פרק שני מכות

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' בבלי דעת פירש
למחביר. פי' לקמן דף ט'
ע"כ וכתוב' שם ד"ה ור"י:
שם מה יער רשות. פי'
לקמן דף ט' ע"כ:

הנהגות הב"ח

[illegible]

הנהגות הנר"א

[א] נב' הא ווא גלגל
ג' צירקא דערמאנ'ס לוקא
ומחורן בגירמא קויט
המ'ס (ועמ'ס רבינו
במ'ס ס' שער'ס ס'ק
י' יואל):

הגהות מהר"ב

רנשבורג
(א) רש"י ד"ה פרט וכו'
ובין לחזק ארבע וחזק
שמונה נ"ב ל"ל חזק
שמים וכו' כנחדדן דף
עו: כלסון המים' ד"ה
סהס. ונחמ' דכ"ק כ"ו ב'
מנחם כמ"ט רש"י כאן
וה"ל:

מוסף רש"י

יש אם למסורת. כמה
שכתב השה ומסר בספר
תורה לישראל, הוא האם
העיקר ולא כמו שהוא
הקרא: תשובה: יש אם
למקרא. כמר קריה אלין
היא עיקר (סנהדרין ג.).

בינו חננאל (המשך)

מקצב והכה בין מלמלה
בין מלמטה גולה ואתא
כדמסר בר רב הונא ז"ל טבח
ששהיה מקצב והכה לפניו
למטה גולה, למעלה אינו
גולה, לאחריו למעלה
גולה, למטה אינו גולה,
והא דהג"י בין לפניו
בין לאחריו חייב כרידה

וְלֹא גִרְסִינָן אֵלָּא: בְּאוֹמֵר מוֹסֵר. סָבִיר
וְזִכְרוּ מִיֵּד שְׁלוֹ: אֲנוּס הוּא. וְיִשְׁכַּח הוּא
לְקִרְן וְיִישׁ. שְׁלֹשִׁין פַּתַּח הוּא בְּמִקְוֶה
לְקִרְן וְיִישׁ אֵם הִיא זֶה יוֹלֵא מִמֶּנּוּ וְ
וְנִכְנֵס לֹה לְפָנָיו לְיִמִּין אוֹ לְשִׁמָּל
וְסָבִיר בִּידוֹ חֵה בֵּן כִּנְגֻד בְּקֶרֶן
זוּת וְלֹא רָחֹב וְהִרְגוּ: שְׂדֵסֻס
בְּנוּס. בֵּלָּא מִתְּקִינָן: לִכְבוֹד יִרְדֵּה
שֵׁבִי לִנְרֹךְ עֲלֵיהֶן. כְּגוֹן הִרְוֵה
לְהִרְסֵי יָדוֹ בִּכְחַ וְגִרְחֵן בִּידוֹ וּמִשְׁפִּיל
מִתְּלֵה אֵת גּוֹפֵי וְשׁוֹמֵה לְפָנָיו בִּידוֹ
לְהִרְסֵי בִּכְחַ וְשׁוֹסְפִלְתוֹ הִרְגַּב דִּלָּא
מִתֵּמָא הִרְסֵי וְזִכְרֵן עֲלֵיהֶן הִיא פְּטוּר
מִגְּלוּת דֵּהָא כְּחִיב וְיִפְלִ: בֵּלָּא לְדִיֵּה.
שְׁוֵן לִידוֹ. שֵׁלָּא מִתְּקִינָן לְגַדֵּד לְגַד
לְאֵלֶּה אֵלֶּה אֵלֶּה אֵלֶּה אֵלֶּה אֵלֶּה אֵלֶּה

שוקר אבל לא היה יודע שיש
 אדם: פרט למסמכין ולרוע שמים
 וזרק ארבע. ואין לזרוק ארבע וזרק
 שמונה: אף כל יש לו רשוע וזיוק
 כו'. יאמא חצר של בעל הבית:
 עליה היא או ירדה היא. צמר
 דיריה אוליין והוא היה בעל צמיה
 או צמר צמיה אוליין והעולה עליה
 היה דוחקה ומשפילה כלפי מטה:
 כזר נגעה כו'. הרי נגעת כאן
 בירידה שהיא זורק עליה והא רבין
 לה לעיל לחיובא: לפני חייב. הרב
 לפני חייב: ה"ג כאן בירידה שלפניו
 ועליה שלאחוריו כאן צמיה שלפניו
 וירדה שלאחוריו כאן בירידה שלפניו
 ושל אחרי כאן צמיה שלפניו
 ולאחוריו. כל דרך עליה פטור וכל

שָׁמַיִם וְעֵלְיָהָ שֶׁל אֲחֵרֵי הַיָּדֵי
שֶׁלֹּא הָיוּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
זִכְרוּנוֹ כְּדִי הָרִים בָּכָה וְהָרִים (6) מִכָּה
לִפְנֵי הַשִּׁפְטָנוֹת וְהָרִים הָרֵג בְּעֵלְיָהּ
הָאֲחֵרֵי פְעוּר. וְהָאֲחֵרֵי הָאֲחֵרֵי
חֵיב לִפְנֵי פְעוּר בְּעֵלְיָה שֶׁלִּפְנֵי
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכֹן הָרִים יְדו
בָּכָה עַד הַשִּׁפְטָנוֹת דָּרָךְ אֲחֵרֵי תִמְעַל
לְכַתְּפֵי וְחֹזֵר וְהִבְדִּיל הַבְּהוֹט לִפְנֵי
הָרֵג בְּהַשְׁפָּטָתוֹ דָּרָךְ אֲחֵרֵי חֵיב
הָרֵג בְּהַבְהוֹטָתוֹ פְּעוּר. וְהָאֲחֵרֵי בִין
לִפְנֵי וּבִין הָאֲחֵרֵי חֵיב בִּירְדֵּה שֶׁלִּפְנֵי
לִפְנֵי הָאֲחֵרֵי. וְהָאֲחֵרֵי חֵיב לִפְנֵי
בִין הָאֲחֵרֵי פְעוּר בְּעֵלְיָה שֶׁלִּפְנֵי
וְשֶׁל הָאֲחֵרֵי: **לִימָא כְּתִנְאִי.** הָאֲחֵרֵי
דְּרַבִּי אֲבָהוּ: לְגִזְיוֹ. חֵיב אֶם שֶׁ

עליהן כן חוגג נמרוד בליל
לעשרת כדמאריין 33"ק דף י"ז: פסע
תחת פסעו על השוגג כמוזר
ואינם כדלון: הא דאטלע. חייב של
שליש שהתלעה כשדורסין עליה
נכספת מהלך למעט וירידה היא ולא
לא התלעה אין כאן ירידה: הא
דמסדק. אם הימה השליש מלא
הנקב שהיה תחונה בו אחרון יפה
יפה אין כאן דרך ירידה ופסור. לא
מהדק ירידה יש כאן. וחיוב:
חובט "מן העץ המכבוק. אמר
קיסם ויטו למרחוק הרג: **גמ'** נמר
ש כל חיה למטה אלו זכריו לזרועה ולא
מסורת ויטול כחיו ופירשו נישל שהשל
פעל הבחול עצמו נשל מעל עזו:
הא

גב' אמר "רבה גרסיקין
שמותר להרוג את ישראל
קוררו מויד: בפסע פר
כדמתרגמי' בחיף. פרט

[illegible]

פלה והרגה מהו כי האי גווי
או ירדה היא א"ל יכבר נגער
י צורך עליה שלמה זה הכלל
ירדו גולה שלא בדרך ירידת
שלא בדרך ירידתו לאיתוי מא
כה"ג ולשמעך כל שברך
תוי מאי אלא לאיתוי קצב הכ
קצב ותניא קצב שהיה מקצי
לפני חייב לאחריו פטור ותני
יו חייב לפני פטור ותני אידך
ין לאחריו חייב ותני אידך כי
לאחריו פטור ולא קשיא יכא
פניו ועליה שלאחריו כאן בעלי
דה שלאחריו כאן בירדה שלפני
כאן בעליה שלפניו ושל אחר
אי היה עולה ככולם ונשמע
פטור מאי לאו כהא קא מפלג
לא דכ"ע עליה היא ולא קשיא
והא וי לגלות ולא קשיא והא
הא והא דלא אתליע ולא קשיא
נשמע הברזל מקתו והרג ר
מן העץ המתבקע רבי אומר
תניא אמר להם רבי לחכמי
נאמר אלא מן העץ ועוד נאמ
אמר למעלה מן העץ המתבקע
אמר רב חיאי בר אשי אמר ר
ין רבי סבר יש אם למסורת וניש
ורבי יש אם למסורת סבירא ליד
והאמר

[illegible]

בר קטלא הוא. תימה אימא צמוד
י"ל דהא נמי נפקא לן מבלי דעת
עוד י"ל דהא נמי פשיטא דלא יגלי
לא בלא מתכוין איירי מדכתיב והוא לא ש

גני חלב וגבי שבת דכתיב
הנה יושבין פרק כלל
סח: ושם כתיבט שנשבה
ו"ל דשמי חבל דכתיב
למעוטי אומר מותר ט:
אזדה פרש סגלסבין
דיוק. כ"לד הרגל ו"כ"ד
ש רש"י (א) ממעט ליה
גלות אית ביה ולא
לא הוי כמו אידך לכן
לפטור (ממיתה) מגלות
היה כ"לד הרגל ושם ד"ה
יער שיש לו רשות
ל"בנש שישם וכו'. וקשה
אין כן ניהא מה יער
ד שם המזל ויש רשות
לשם וא"כ קשה דמן
לרשות הרבים הכי הוא
לה כסותר חטלו שחול
לה הניקס כחול ברשות
גולה והא בעינן מקום
לינוק ולמזיק ושיחא
שהמזיק עומד בן ו"ל
ניה מקום להכחיל אלף
לשניהם לעבד במקום
שמיטה הש"יבה (ו).
אזל אס הרגו אדם
ענינו דבר יורה:

אִמָּא הָא דַּתִּלְעָה וְהָא
יִתְבָּעַה. וְלִפִּי הָא אִינְעִית
עֲנַמְלָא סַנְרִי יִרְדֵּה הָא
אִמָּא לֹא קֶאֱמַר דְּכוּלִּי
הָא הָא דִּלְמַנְשֵׁ וְהָא
וְעַד קֶסֶה כִּי קֶאֱמַר
יְעַד עֲלֵיהּ הָא אִינְי
וְזוּ לְבִרְיָתָא לְעֵלִי אִלֵּי
לְהִיבִי יִרְדֵּה שְׂהִיא
וְרַחֵם לְפָרֶשׁ דְּהִ"ק דְּכ"ע
מִיבְרִי מִיְּהִידִק וְסוּבְדִּלָּא
יִרְי בִּירְדֵּה שְׂהִיא זֹרֶךְ
לִפְנֵי בִּרְיִיתָא וְהָא
אִינְעִית אִמָּא הָא וְהָא
יִבְרִיחָא שְׂמַחֲמִינָה
שְׂהִיא זֹרֶךְ לְעֵלִי:
הִינֵי

תחתיו תני חדא חייב ותניא אידא
יירידה היא וזמר סבר עליה אידא
זין כאן לגלות איבעית אימא הא
הא דלא אחלע ואיבעית אימא
דק והא דלא מיהדק: **מתני'**
גולה והכמים אומרים גולה:
גמ' אומרים: אינו גולה: **גמ'**
ונשל הברול מעצו והלא לא
ונאמר עין למעלה מה עין ו
אמור למטה מן העין המתבקש
קרא אחד דרשו ונשל הברול מן ה
ן סברי יש אם למקרא ונשל קריי

שני דיו הני, בער אביו מר יוחנן היה עולה בסול
יורה צדק עליה. ומותבי ליה את דתן כל שלש בדרך
כי האי גונא גולה ומתניח כעין קצב שהיה מקצב דת
קישא. מ"ר המקצב הלעזל חוקין מלגוני ויהוה
במבמה את דתן מלש חייב לאתני שטור דרך יורה
ומה כדי לנתחא שזו היא יורה ממש ובכירה שלאחר
לשני שטור הנה במבנה חוקין מלגוני דע שיש
ל' (ג) פשוטו (ומשורשו) בחלוקת אי ישראל.

ג א מ״י פ״י מ״ה
רמל הלל יג פג
עין פה
ד ב ג ד ה ו מ״י ש
הלל יג
ה ז מ״י ש״י מ״ה
לפטר ועי׳ ב״מ:
ז ח מ״י ש״י הלל יד:
ח ט מ״י ש״י הלל יג:
ט י מ״י ש״י הלל יא:
י י״ב מ״י ש״י הלל יד
לפטר:
י״ג מ״י ש״י הלל יג
יעין ככפ מ״ס:
מ ״מ״י ש״י מ״ה חל
ומ״י מ״י ש״י הלל יג:
טו״ש״י ח״ת פ״י ש״י
ש״י ג:
י״א מ״י פ״י מ״ה רמל
הלל יג:

נראה לפרש

תורה אור השלם
 1. או בכל אבן אשר
 ימות בה בלא ראות ופסל
 עליו ויטו ודא לא אויב
 לו לא מנשק רעתה:
 כבודו לה כג
 2. והקדחתם לכם עירם
 ותרם מקלט התייה לכם
 עני שמך רצח מזה בשם
 בשגנה: כבודו לא יא
 לבני ישראל ולגר
 ולתושב בתוכם התייה
 שיש הערים
 למקלט לנוס שמה לה
 מזה ומשם בשגנה:
 כבודו לה טו
 3. וחד דבר רצח אשר
 ינוס שמה ותי אשר יד
 ארעה בבלי דעת
 והוא לא שנה לו ממחל
 ורבים יט ו
 4. ואם השתלך
 אויבו הקדסו ואם העלה
 עליו כל כלי בלא
 צדוה: כבודו לה כז
 5. ואשר לא צד
 האלילים אנה אשר
 ושמותי לך מקום ליוס
 ינוס שמה: שמוט כט ו
 6. ואשר יבא את רעותו
 כער לחטב עצים גרחה
 יני גרורו לכרת העץ
 וישל כבודו לו העץ
 ומוצא את רעה ומת
 והוא נוט אל אמת
 הערים האלה ויהי

אחלע ולא

לעליה דנה

[illegible][illegible]